

בשנר

ידיעות קיבוץ הזרע - טז' בשבט התשע"ח - 01.02.2018

לרענן את החוברת | עמוד 4
הרהורים בעקבות ארבע שנים לשינוי

מכתב גלוי לקורן | עמוד 5
מנחשון שחם - על הבחירה למנהל קהילה חדש

לפח וחסל | עמוד 6
שיחה עם אלי סלומון על ניקיון הקיבוץ

שו"ת | עמוד 16
10 שאלות ותשובות עם יותם דינור

מערכת בשער:

עורכת: נעה אלבוחר
 עיצוב ועריכה גרפית: אנה אבריאל
 טל: 052-3990860
 דוא"ל:
 bashaar@hazorea.org.il

המערכת: נעה אלבוחר, נחשון שחם,
 טובה חגי, יעל טיקטין, דבורה כדיר,
 יבל ברקאי, חנן נגרי, צוות הארכיון,
 דובי זמר, דני נהב, גורדון קמרון,
 יעל כרמי, ספי מנור פלג

הגהה: מרים גרוס

תמונת שער: נעה אלבוחר

הפצה: יעל טיקטין, רינה רשקוב

דרושים:

כתבים על הנעשה בקיבוץ!

- אחראי מדורים:
- תרבות ופנאי
 - טיולים
 - יצירה מקומית

אחראי המדור נדרשים לרכז את החומר בתחומם. למצוא ולשלב את הכותבים המשתנים במדור שתחת אחראיותם. יכולות נדרשות: לעמוד בזמן!

כמעט 11 בלילה, מאחורי יום מתיש וארוך שכלל עבודה, איסוף מהגנים, חוג לחצי מהחבורה מלווה אחריו בביקור לשלושת רבעי חבורה (וכאן המקום להודות לסבתא טובה!), אירוח חברים לארוחה, נפילה מתישה של הקטנה מכיסא האוכל, מקלחות, השכבות, כביסה, כלים, סידור בית לבייביסיטר שתגיע מחר (כן אביב, זה נקרא מסודר אצלנו) ועכשיו לסגור את העיתון.

אני עייפה ועוד 7 שעות מעכשיו אהיה שוב בדרכי לרכבת לתל אביב להתחלה של יום חדש. אבל, למרות או אולי בגלל העייפות, תחושה טובה ממלאת אותי. קשה בדיוק להגדירה. הכל עבר כמו שהיה

קיבוץ הזורע - דף הצבעה קלפי
 (יום שישי 26.1.2018, יום ראשון 28.1.2018)
הצבעה על נושאים שעלו בשיחת הקיבוץ מתאריך: 23.1.2018

1. קליטה

א. קבלה למועמדות (דרוש רוב רגיל)

לוטן ולנדסמן ועודד נחמדי	בעד	298	נגד	4
יזהר נחב	בעד	293	נגד	4

ב. בחירת שלושה חברים חדשים למועצת קהילה.

סמנו 3 חברים מרשימת המועמדים:

עמית פלד	בעד	207	נגד	207
דוד ריילינגר	בעד	94	נגד	94
יצחק לאי	בעד	92	נגד	92
אושרי גבאי	בעד	160	נגד	160
עוזי וולף	בעד	131	נגד	131
ראול לבנה	בעד	202	נגד	202

ג. בחירת מנהל קהילה מבין שני המועמדים הבאים:

קורן רביב - נחשון שחם	בעד	187	נגד	26
נחשון שחם	בעד	115	נגד	26

חתימת חברי ועדת קלפי: _____
 ועדת הקלפי: _____
 קיבוץ הזורע

צריך לעבור. לא היו משברים, השתילים של ט"ו בשבט הגיעו בשלום הביתה עם קצת עזרה מהשכנים ולמעט הנפילה של הקטנה מהכיסא היה יום טוב. אפילו הצלחנו לציין את ט"ו בשבט כמו שצריך עם הפירות היבשים הנהדרים של יוסי ושושי.

התחושה הזו שדברים מסתדרים ומתנהלים כמו שהם צריכים מלווה אותי לאחרונה גם במערכת היחסים שלי עם הקיבוץ. דור חדש של חברים הופך להיות פעיל יותר ויותר בקהילה. מועצת קהילה הופכת להיות גוף מבוקש והרצון לקחת בו חלק חוצה גילאים. מנהל הקהילה מתחלף בקרוב ויאויש על ידי חבר קיבוץ וההתמודדות שהייתה בין שני מועמדים ראויים הייתה מכובדת ויפה כפי שמוכיח המכתב הפתוח של נחשון לקורן המופיע בגיליון זה. איוש שתי משרות נוספות וחשובות עדיין לפנינו, מזכיר כללי ומנהל משק, אני מצפה לכך בכיליון עיניים ומקווה כי גם שם נזכה לחברים ראויים המגלים אכפתיות ואחריות חברתית כלפי הנעשה בקיבוץ.

היום נפרדנו גם מתמר לפידות בדרכה האחרונה. חברה יקרה וותיקה, אולי הוותיקה ביותר. את תמר הכרתי כצרה כאשר עשיתי את כתבה על הבאר והצפרדע של גן חצב. ביקרתי אותה בבית שקמה, בהתחלה דיברתי לאט ובקול רם מתוך הנחה כי היא אינה מבינה ואינה שומעת אותי אך מהר מאוד הבנתי את טעותי. פגשתי אישה נהדרת, מצחיקה, צלולה, עדינה ונעימה. לצערי לא הצלחתי ללוות אותה היום בפעם האחרונה אך ליבי איתה ועם משפחת הרפז כולה. הזמן עבר, השעון מתקתק ומתקרב יותר לחצות מאשר ל- 11. הזמן לתחילתו של יום חדש הולך ומתקצר וכל תחושת הסיפוק שבעולם מתגמדת עכשיו לעומת שעת שינה נוספת. אני מאחלת לנו שהגשם ימשיך לרדת עוד קצת ושנדע לכוון את דרכנו בתבונה ובאחריות.

קריאה מהנה,
 נעה אלבוחר

נר נשמה פברואר

- 1.2.2016 אברהם (ברצו) לוי
- 2.2.2001 מיכל מילוא
- 4.2.2004 אסתר בן יעקב
- 5.2.2016 דבורה דור
- 6.2.1990 מוני (משה) אלון
- 6.2.2005 דן ברנר
- 6.2.2008 אוגוסט וקסלר
- 7.2.1970 מריו הוכמן
- 9.2.1993 דניאל גיא
- 11.2.1980 בנימין פרוינדליך
- 12.2.2005 עומר מנחם
- 12.2.2005 אדי מנחם
- 12.2.2005 דוד מנחם
- 17.2.2002 מריאנה פניג
- 18.2.1991 צבי שחורי
- 20.2.1956 חנה ירון
- 23.2.2003 ישי חגי
- 24.2.2008 קיטה דוברין
- 25.2.2004 אפריים לוי

מערכת בשער וקיבוץ הזורע
משתתפים באבלה של משפחת
הרפז עם פטירתה של

תמר לפידות

יהי זיכרה ברוך!

4 | לרענן את החוברת

/ דובי זמר

5 | ברכה גלויה לקורן

מנחשון שחם

6 | לסל וחסל

שיחה עם אלי סלומון

7 | חברי סיעת מרצ בכנסת אכזבו

8 | קליטה למועמדות

לוטן (לנדסמן) ועודד נחמדי

יזהר נהב

9 | אזכרה לדודי, אדי ועומר

יום הזיכרון ה-13

10 | יצירה מקומית

/ יעל כרמי

11 | לכבוד ט"ו בשבט

12 | תרבות ופנאי

לי זה יצא טעים / יעל טיקטין

פינת הספורט / יבל ברקאי

בדיחת השבוע / ספי מנור פלג וטובה חגי

14 | מילה טובה - נירית פלד

עדכון מהתרבות

15 | היה היה

זיכרונות מט"ו בשבט

16 | שו"ת

דני נהב בשיחה עם יותם דינור

לרענן את החוברת

(הרהורים לאחר 4 שנות שינוי) / דובי זמר

4 שנים מהפעלת השינוי, ונראה שהצלחתו עלתה על המצופה. ב-01.09.2013 השינוי עבר ברוב של 75%. כ-100 חברים התנגדו או נמנעו מהצבעה. לא אחת אני חושב לעצמי: כמה חברים היו מוכנים כיום לחזור לקיבוץ הישן והטוב שלפני השינוי?

לא הכל זהב, אך הרגשת ההצלחה נובעת ממספר גורמים:
1. כניסה לתהליך השינוי במצב כספי משופר שאפשר הקמת קרנות להשלמת פנסיות, הבטחת עתיד בעלי צרכים מיוחדים, מתן ביטחון סיעודי מלא לחברים וקיום מערכת עזרה הדדית (גם במקרה של מצב משברי של היחיד)

2. ניהול תקציב קהילה מאוזן, שאפשר השקעות נרחבות בתשתיות ציבוריות (לא מובן מאליו בקיבוץ מתחדש), ללא סיוע מהמגזר העסקי (מעבר למתחייב מההחלטות הקיימות).

3. העלאת פירון העבודה של מגזר העובד ופנסיית מטרה גבוהה. הרווחה הכלכלית ניכרת בכל שכבות הציבור.

4. עמידה בערכי הליבה, המאפשרים קיום של מערכת חינוך, בריאות חדר האוכל ותרבות ברמה גבוהה
5. הזרע הפך לקהילה אטרקטיבית ורשימת ההמתנה לקליטה ארוכה ומכובדת.

6. יציאה לדרך של פרויקט בניה יקר ומורכב, ויצירת בסיס לבניית שכונות נוספות.

ועל כן, כדי להשתבח בהישגים אלה וביסוס כלי ניהולי, אמין שקוף ומקובל על כולנו – יש לעדכן את חוברת השינוי ולהוליך אותנו צעד נוסף בדרך הטובה שבחרנו.

באלו הימים אנו מציינים 4 שנים להפעלת השינוי. התנ"ך של השינוי היא אותה חוברת בת 108 עמודים, שאותה אימצנו ברוב של 75%, ובעזרתה מימשנו שינוי מהותי של אורחות חיים. החוברת מכילה את חזון השינוי ורשימה ארוכה של הוראות להפעלתו על פי מה שלמדנו, ידענו והתפשרנו זה עם זה טרם הפעלת השינוי.

המציאות, כמובן, מציפה מצבים ושאלות שלא נצפו מראש, והכתיבה תיקון החלטות והוספת תקנונים חדשים. כל מי שרוצה לדעת כיצד לפעול בנושא מסוים, לא די שיציץ בחוברת. יתכן, ובמשך השנים חלו שינויים, התקבלו החלטות חדשות, ונוצרו תקנונים חדשים (הסדרי דיור ובניה חדשה, סיעוד, קליטה, מבנה ארגוני, קלנועיות, חופשה ארוכה וכו'). בעלי תפקידים מרכזיים מתחלפים. אינני מבין כיצד הם יכולים להתמצא באופן סביר בשלל ההחלטות הקיימות (וגם החוברת, כזכור, אינה קלה לעיכול)...

המסקנה שלי היא שיש לעדכן את חוברת השינוי: להסיר נושאים שאינם רלוונטיים ולשלב את ההחלטות והתקנונים החדשים, כך שברגע מסוים תהיה לנו חוברת המכילה את כל ההחלטות והנהלים נכון לרגע זה. אחת לחמש שנים ראוי להדפיס חוברת מעודכנת, שתהפוך לנקודת ההתייחסות לנוהלי הקיבוץ לחמש השנים הבאות. יחד עם זאת, יש להנגיש את החוברת לאתר המכובד שלנו, כך שכל גולש יוכל לאתר בקלות נושאים, החלטות ונהלים, תוך שימוש ביכולות חיפוש מודרניות.

ניווט לזכרו של ארז הרפז, 2017
 הטקס יתקיים בשעה 11:45
 שעת גג לסיים 11:45
 טלפון חירום: 0508594565

הזרע
 קנה מידה: 1:6,000
 קו גובה: 5 מטר
 Contours: 5 מטר

Long	3.5 km	
1	31	■
2	33	■
3	34	◇
4	35	◇
5	53	◇
6	37	▲
7	38	▲
8	39	▲
9	40	▲
10	41	▲
11	43	▲
12	45	▲
13	46	■

זה מתקרב... 16/3, יער הזרע

זוכרים את ארז

קורן ידידי,

ברכות על בחירתך לתפקיד מנהל הקהילה. בשנים האחרונות עשית עבודה נפלאה בענף המזון והוכחת כי ניתן ע"י יוזמה, רצון ורתימת הצוות להביא לשיפור רב. בימים האחרונים ציינו חברים רבים שיהיה חבל אם תעזוב את התפקיד.

זכית לתמיכה רחבה של הנהלת הקיבוץ, צוות המכרז וחברים רבים. אני מאחל לך שתמיכה זו תימשך גם בעת מילוי התפקיד. זכית לאמון של רבים מקרב המשפחות הצעירות בקיבוץ. זה חשוב וזה גם אחד מהסממנים של השינוי הדמוגרפי בקיבוץ וירידת הגיל הממוצע. אך למרות זאת אל תשכח את החברים המבוגרים בהחלטות שתקבל ובמדיניות שתוביל.

הנך מוקף מעגל של חברים צעירים ומשפחה תומכת שוודאי יבואו לעזרתך ויתנו לך תמיכה היכן שצריך. אני רואה בחיוב רב את היכולת של הקיבוץ להעמיד חברים צעירים בתפקידים מרכזיים ולתת הזדמנות. גם אני זכיתי לכך כשהיית בערך בגילך. למען האמת חבל לי שהצוות לא בחר להמליץ עלי וחבל לי שזכיתי להתנגדות מצד חברי הנהלת הקיבוץ וזאת למרות שאני ממלא תפקיד לשביעות רצונם של רוב גדול של החברים. אולי המחלוקת שהיו לי לא פעם הובילו לכך. מכל מקום אני מודה מאוד לחברים הרבים שהביעו את אמונם בי.

סבך מנחם היה איש חכם, הומניסט ורב פעלים. זכיתי להכירו היטב בצעירותי ואף זכיתי לא פעם לעצות טובות ממנו בהיותי מזכיר. אני מציע לך ללמוד מדרכיו וללכת בהן. הוא כתב את הדברים הבאים בספר הקיבוץ בשנות ה-90:

"הבעיה העיקרית נראית לי, שאני לא רואה משימה משותפת כלשהי שהחברה הקיבוצית בהזרע מסוגלת ומוכנה להענות לה. העניין הזה של חוסר יכולת להגדיר משימות, או חוסר רצון להגדיר אותן, הוא לדעתי אחד הקשיים הגדולים שלנו. לראות בכל דבר את הצד הכלכלי בלבד - מזכיר לי את דברי מולייר: "האדם איננו חי כדי לאכול אלא אוכל כדי לחיות" וכך אני רואה גם את היחס בין כלכלה ובין חברה". (ספר הקיבוץ עמ' 382).

אגב ישנה עדיין החלטת קיבוץ שסבך הוביל בערך בשנת 2005 וטרם שונתה: אין לאפשר רכישת קלאב קארים פרטיים בהזרע...

מאחל לך שתדע לשמוע את רחשי הלב, שתדע להציב מטרות ולרתום את החברים אליהן ושתשכיל להבין כי במרכז העשייה ניצב האדם. אשתדל לעזור לך במה שיידרש ואולי יזדמן לנו לשתף פעולה.

בהצלחה!

לסל וחסל - שיחה עם אלי סלומון

לשיחה הזו יש כמה מטרות: הראשונה ללמוד על העבודה היפה שעושה אלי בקיבוץ; השנייה, להעביר דרכה כמה בקשות לחברים, "עשה ואל תעשה", על מנת לשמור על סביבה יפה יותר והשלישית, העלאת המודעות הכללית לנושא / נעה אלכוחר

אוכל" מספר אלי. "כנראה שיש חברים המעדיפים לקחת אוכל ולאכול אותו מחוץ למועדון או במגרש המתקנים של הילדים. לאחר הארוחה החמגשיות הריקות אומנם נזרקות לפח אבל שאריות האוכל מושכות כלבים משוטטים ואפילו תנים שהופכים את הפחים, מלכלכים ומהווים מפגע בטיחות. זה מסוכן מאוד במיוחד בתקופת התפרצות הכלבת בה אנו נמצאים כיום". ולכן, מבקש אלי, את החמגשיות הריקות לזרוק רק בפחי הזבל הגדולים הנמצאים בסמוך ולא בפחים הקטנים הניתנים לפתיחה.

אלי אמון גם על ריקון הפחים שמחוץ לכולבו ובחצר המתקנים של הילדים. שאלתי למה אין יותר פחים ציבוריים נוספים במקומות נגישים? אלי מסביר שלדעתו ריבוי הפחים מקשה על העבודה ולא בהכרח יגרום לקיבוץ נקי יותר אלא יוסיף עוד נקודות שיכולות להוות מקור לפיזור ליכלוך. זה עניין של מודעות, אנשים יכולים ללכת עד לפח הקרוב ומניסיונות פחים שבוטלו גרמו לאזור שבו הם היו להיות נקי יותר ולא להיפך.

למרות שאין זה בתחום אחריותו מבחין אלי לפעמים שהפחים הכתומים למחזור אריזות עולים על גדותיהם. הוא נמצא בקשר עם התברואן של המועצה ומבקש במידת הצורך להגביר את תדירות הריקון או להוסיף פחים נוספים.

אלי עובד לא רק באזורי המגורים אלא גם בכניסה לקיבוץ ובאזורים של הפעילויות העסקיות כמו מסביב לפלסטופיל. "שער הקיבוץ מאוד מלוכלך. נהגים רבים זורקים שם בדלי סיגריות, קופסאות ריקות ולכלוך". גם את הכובעים לשיער בהם משתמשים בפלסטופיל

פוגש אלי רבות בעבודתו. בנושא הזה הוא מרגיש כמעט אובד עצות, לאחר שניסה לפנות כדי להעלות את המודעות של העובדים אך בינתיים ללא שיפור משמעותי. בקשה אחרונה של אלי, אם יש חבר שרואה פינה המצריכה טיפול שהוא עדיין לא הגיע אליה, מזמין אותו אלי לפנות ישירות אליו והוא יגיע לנקות ולפתור את הבעיה בשמחה.

אלי סלומון מבצע את התפקיד של שמירה על ניקיון הקיבוץ כבר למעלה מחצי. ניתן לראות אותו נוסע בקולנועית, לבד ולפעמים אפילו עם הנכדים, מרים, מסדר, ולפעמים אפילו קצת מתעצבן על הלכלוך שהוא רואה מסביב. "שלמה פנה אלי, יחד עם רן, אחרי שנקלעתי למצב של אובדן כושר עבודה כדי לעזור בניקיון הקיבוץ" מספר אלי. "תמיד הפריע לי הלכלוך בקיבוץ, החל מהכניסה לקיבוץ ועד לשבילי הבתים וחשבתי שזו משימה חשובה".

לעבודה הזו יש אפקט מצטבר. "ברגע שחברים רואים תוצאות וסביבה יותר נקייה הם משתפים פעולה ושומרים יותר טוב על הסביבה". ואכן התוצאות כבר מורגשות בשטח. "אני נמצא במצב שאני כבר נהנה מהעבודה הזו" ממשיך אלי לספר, "עוצר ואוסף כל נייר שאני רואה בדרך". ואם כבר הזכרנו ניירות, אנחנו מגיעים לבקשה

הראשונה של אלי: "חברים שהולכים לכולבו ולחדר האוכל מניחים את הקבלה בשקית או בארגז האופניים. בהרבה מקרים, הקבלה לא מגיעה עד אליהם הביתה ומוצאת את דרכה זרוקה על השביל. מעבר לעניין הניקיון יש פה גם עניין של צנעת הפרט ולכן אני מבקש, הקפידו לזרוק את הקבלה לפח בצמוד לביקור בחדר האוכל או הכולבו, המקומות מצויידים בפחים בין היתר למטרה זו".

אלי נוסע ברחבי הקיבוץ בקולנועית האיטית שלו, הוא לא צריך ציוד מעבר לכך אך במידה ויש צורך בתחזוקה של הקולנועית הוא נעזר בקיבוץ. בקרוב, נראה אותו נוסע על מטאטא כבישים - ציוד לניקוי

שבילים וכבישים שנקנה במיוחד למטרה הזו ועושה את דרכו מניו-זילנד ברגעים אלו. מדובר בציוד עזר המתחבר לטרקטורון של הנוי ונועד לניקוי משטחים כמו הגרנוליט הקשים לניקוי. התוכנית היא להקדיש יום שלם בשבוע לצורך עבודה איתו ובמידה ויהיו תוצאות טובות מבטיח אלי לנסות להרחיב את השימוש ולעבור בכמה מקומות שרק יוכל.

הבקשה השנייה, קשורה באופן קצת מבלבל ליום שלישי בשבוע. "בימי שלישי יש ארוחות ערב בחדר

נסיים בתודה על העבודה המבורכת!

חברי סיעת מרצ בכנסת, אכזבו / חנן נגרי

הוצאת סיעת "הרשימה המשותפת" הייתה מעשה שלא יעשה, תוך כדי הפגנת כוח כפי שראינו בטלוויזיה. גם כאשר מנחם בגין הוביל הפגנה נגד הדין בהסכם השילומים מגרמניה בשנת 1952 ובה, נזרקו אבנים על כנסת ישראל - שהייתה אז בירושלים, במרכז העיר - נשברו שמשות, אבל רק היו"ר של מפלגת חירות (אימה הורתה של הליכוד) וזה היה רק מנחם בגין עצמו המודח מהדיונים לזמן מוגבל ולא הסיעה כולה. ברגע זה סיעת מרצ הייתה חייבת לצאת את האולם, לא כהזדהות עם ההפגנה של הרשימה המשותפת, אלא כהפגנת מחאה נגד הענישה בהוצאת סיעה שלמה, מן הדיונים.

אסור לנו להתעלם מן הדיבורים כהגדרת הרשימה המשותפת - אזרחי מדינת ישראל - כבוגדים דברי אלקין, בזמן נאומו של סגן נשיא ארה"ב (הארץ 23 בינואר 2018). הרשימה המשותפת היא לא לבד; גם "השמאלנים", וזה כולל את כל מי שמתנגד לדעותיהם שמקצינות מיום ליום, ושוטפים את כולנו בחוקים הזויים, אדלג על כל המועמדים להיות מוגדרים כשמאלנים כי אין לרשימה זו גבול. אם הגבול התחתון היא "הרשימה המשותפת של המפלגות הערביות" הרי הגבול העליון הוא נשיא מדינת ישראל, שאנשים מרכזיים בליכוד הגדירו אותו "כנשיא שמאלני", והפיות שלהם לא רעדו ולא גמגמו כאשר הם אמרו את המילים הללו.

אסור למרצ כמפלגה ולכל נציגיה בכל מקום ובכל מוסד, לעבור על כל הנ"ל לסדר היום. כי גם תורנו, וגם תורם של כל מי ששותק יגיע וכנראה במוקדם! דבריו של מרטין נימלר חייבים להיות נר לרגלינו. (מרטין נימלר - כומר פרוטסטנטי ומפקד צוללת במלחמת העולם הראשונה)

גילוי נאות; אני חבר מרצ מיום היווסדה ועוד מלפני זה.

לא השמעתי את קולי / מרטין נימלר

/ תרגום: מאיר זוהר

תחילה הם באו ולקחו את הקומוניסטים -

ולא השמעתי את קולי,

מפני שלא הייתי קומוניסט;

ואז הם באו ולקחו את הסוציאליסטים -

ולא השמעתי את קולי,

מפני שלא הייתי סוציאליסט;

ואז הם באו ולקחו את חברי האיגוד המקצועי -

ולא השמעתי את קולי,

מפני שלא הייתי חבר האיגוד המקצועי;

ואז הם באו ולקחו את היהודים -

ולא השמעתי את קולי,

מפני שלא הייתי יהודי;

ואז הם באו ולקחו אותי -

וכבר לא נותר אדם,

לדבר בעדי.

יזהר נהב

לאחרונה פניתי להתקבל למועמדות בהזרוע ונתבקשתי לכתוב מספר מילים על עצמי, לפחות לאלו שאינם מכירים אותי... נולדתי בהזרוע לפני 32 שנים להוריי גליה ודני, אח אמצעי לגדי ואיתמר. את שנות החינוך עברתי במסלול הרגיל של בן קיבוץ - קבוצת "ענבלים", בית ספר "פלגים" ומכיתה ז' עד י"ב בבית הספר האזורי "מגידו" וכחניך ב"שומר"ה". עם תום שנות החינוך התגייסתי לחיל השריון ושרתתי את כול 3 השנים בחטיבה 188 בתור מפקד טנק, בעיקר ברמת הגולן אך גם עם גיחות לרצועת עזה, מלחמה בלבנון ובין לבין פעילות שוטפת בפלוגת "ונוס". עם חזרתי מהצבא לקיבוץ השתלבתי באופן טבעי בענף השושנות, שהיה מקום עבודתי בשנות הנעורים. כעבור זמן מה עברתי לציידים השני של בריכות המים ונהיית לאחד מצוות השטח במדגה. לאחר מספר שנים נטשתי את המדגה לטובת לימודי הנדסאות חשמל וניסיתי את כוחי בתחום זה באחזקה של פלסטופיל, אך הדגים, המים והצוות במדגה משכו אותי לחזור למקום האהוב עליי - למדגה, כחבר בצוות ההטלות במחלקת דגי הזהב. לאחר שנים לא מעטות במסלול צעירים בחרתי לחיות בהזרוע. זהו ביתי מאז שאני זוכר את עצמי, אני קשור לאנשים, לנופים ולענף המדגה ומרגיש שהגיע הזמן להשתלב עוד יותר במקום. אני מקווה להמשיך ולתרום בתחומי עשייה שונים בהם הייתי מעורב לאורך השנים ולהמשיך להרגיש בהזרוע כביתי החם והאהוב.

לוטן (לנדסמן) ועודד נחמדי

שלום, נעים להכיר, אנחנו לוטן ועודד ולאחרונה הצטרפה אלינו תוספת מקסימה בשם נטע. אני לוטן לנדסמן, בת 32, נולדתי וגדלתי בקיבוץ. לאחר שירות צבאי כלוחמת בחיל התותחנים, למדתי תואר ראשון במשפטים. עם סיום התואר שבתי להתגורר בקיבוץ. בשלוש השנים האחרונות אני עובדת כעורכת דין באפוטרופוס הכללי וכונס הנכסים הרשמי.

אני עודד נחמדי, בן 33, נולדתי וגדלתי בירושלים. לאחר שירות הצבאי כלוחם בחיל השריון למדתי תואר ראשון בביולוגיה ימית. בהמשך עשיתי הסבה מקצועית ובשלוש השנים האחרונות אני עובד כמהנדס QA בחברת מלאנוקס.

לאחר מספר שנים של מגורים בקיבוץ אנו מרגישים שזהו המקום המתאים לנו, ויודעים שהקיבוץ הוא המקום בו נרצה לגדל את ילדנו ולבנות את ביתנו. חיי הקהילה והמעורבות החברתית חשובים לנו ונשמח לתרום מיכולתנו.

איחולי הצלחה,
השתלבות נעימה
ותחושה של בית!

דודי, אדי ועומר ז"ל יקרים שלנו

דודי, אדי ועומר ז"ל יקרים שלנו

13 שנים חלפו מאז אותה שבת בה בשבריר של שניה התהפך עלינו עולמנו והכל עמד מלכת בשבילכם ובשבילנו.
13 שנים עברו והלב מסרב להאמין שעבר זמן כה רב מאז שהשארתם אותנו לבד, ונדמה כי רק אתמול עוד היינו משפחה שלמה ואוהבת והכל היה מושלם.
13 שנים של געגועים ועצב שמלווים אותנו לכל מקום אליו נפנה, והזמן שעובר רק הופך את הכאב לנוכח ומכביד מתמיד..
13 שנים שבהם בכל יום שעובר אתם חסרים לנו יותר והמחשבה מה היה קורה לכל אחד מכם ולנו בזמן שחלף רק מעצימה את ההרגשה הקשה שבלכתכם מאיתנו.

ביום שני ה-12/02/2018 נזכור אתכם, המשפחה וחבריכם המסורים והנאמנים בשעה -16:00 אזכרה בבית העלמין בשעה -16:45 טקס חלוקת מלגות על שמכם במועדון לחבר חברים ומוקירי זכרם מוזמנים

לילי, מאיר ורינת, שירז, שלומי ושרון

מרק עוף בתבנית אמייל / יעל כרמי

הבניין שלנו ברחוב רמב"ם בחדרה עומד לעלות בסערה השמימה בגלל האדים והלחץ שיצאו מהסיר.

רק אמא ידעה את הרגע המדויק בו אפשר למשוך את הצ'ופצ'יק השורק והמאיים, לאחוז במגבת את השיבר העגול בראש הסיר, לסובב אותו במאמץ, ואז היה נשמע מין 'פק' כזה וכל המטבח התמלא בריח של גזר וסלרי, פטרוזיליה ובצל. את כל הירקות היתה אמא מעבירה לתבנית אמייל לבנה ששוליה כחולים, ואנחנו, אחי ואני היינו אוכלים את הירקות הלוהטים מתוך התבנית.

את המרק הזה היינו אוכלים ביום ראשון, שני ושלישי וביום רביעי כשכבר עיקמנו את הפרצוף הגיע אחד ה-משפטים שמשננים אותו היטב בבית הספר לאימהות המורישות רגשי אשם לילדיהם: 'מה פתאום זה לא טעים לך? אתמול אמרת שזה טעים!' ואם המשפט הזה לא עזר הגיע אחיו הצעיר שהולך לאורך הדורות דרך פולין, רוסיה, עבר את דרך המשי והגיע גם לטוניס ומרוקו כי הרי ידוע שכולנו פולנים: 'אתם יודעים כמה אבא ואני עובדים קשה כדי שיהיה לכם אוכל על השולחן וזו התודה שלכם?'

כשפינינו את בית ההורים, אחרי שאמי נפטרה ואבי עבר לגור בדור מוגן, עמדנו המומים מול כמויות החפצים שקנו 'כדי שיהיה' וכי 'היה במבצע'. קומקומים חדשים בקופסתם חילקנו במתנה לכל השכנים בבניין. ארון שלם מלא במגבות מטבח חדשות, ואם יהיה מחסור בארץ בנייר טואלט, אבא שלי יהפוך למיליונר, כי בבדיעם נחו שבע מזוודות של נייר כזה בכל הצבעים והסוגים. 'מה אתם רוצים, היה במבצע'.

מדי פעם, כשאני חוטפת קריזה על בני הבית, שלא מקשיבים ממילא, אני עומדת מול הארונות המלאים ושואלת בעיקר את עצמי: בשביל מה צריך את כל זה. בסופו של דבר אנחנו מבשלים בשני סירים שאנחנו אוהבים במיוחד, אולי שלושה. ישנים על שלושה סטים של מצעים, קשורים אל הכרית הישנה שלנו, נעלי הבית המרוטות שכבר למדו את צורת כף רגלינו ובלילה, כשאני מחפשת 'משהו' אני מוציאה שני ביסקוויטים פתי בר שהם הביסקוויטים הטובים ביותר בעולם, מורחת על אחד מהם ריבה אדומה, מועכת את השני מלמעלה, נוגסת ויודעת שאני בבית.

על דלת המקפיא הצטברו נטיפים קטנים של קרח. 'מי שכח לסגור את הדלת?' שאגתי לחלל הבית ואיש לא ענה. זה קורה לא מעט שאני חוקרת ושואלת מי עשה ומתי ובאורח פלא אין אף אחד שאפשר להאשים אותו. בני הבית שקטים כדגים. הם הרי לא משתמשים במקרר, הוא נפתח ונסגר מעצמו.

על השיש במטבח בבית הוריי היה תלוי משפט שמקורו בערבות פולניה: בבית הזה אין משרתים!

בלילה, בשקט, כשהוריי ישנו, הייתי מתגנבת בשקט למטבח לחפש 'משהו'. אתם מכירים את ה'משהו' הזה? הוא לא מתוק ולא מלוח. לא חמוץ ולא חריף. הוא מין משהו כזה. לבטן ובעיקר לנשמה.

שעת ה'משהו' היתה מוציאה ממני דברים יצירתיים

כמו: סנדוויץ' של שני ביסקוויטים פתי בר עם ריבה אדומה שלמדנו להכין כקינוח מפואר בשיעור לכלכלת בית בבית הספר 'אחד העם' בחדרה. פרוסת לחם שחור שנשכחה בארגז הלחם ועליה אפשר למרוח חמאה ולשים בצל מה'ציבלע' של הדג המלוח. כף אחרונה של סלט החצילים, בין הדברים הבודדים שאמי ידעה להכין והרי ידוע

שהכף האחרונה היא הטעימה ביותר כי ספגה את כל הטעמים והכפות שטעמו ממנה וגם אחרי ששוטפים את קופסת הפלסטיק המיועדת רק לה, עדיין נשאר בה ריחו של הסלט וידיה של אמא. 'המטבח סגור' היתה אמא מזדעקת מחדר השינה לא משנה מה הייתה השעה, הרי ידוע שאימהות לא ישנות אף פעם וגם הוסיפה 'שלא תעשי לי שם ברדק'.

בכלל, כל הדברים בבית היו רכושה של אמא, אנחנו רק היינו אורחים במטבח, בסלון, במרפסת ובחדר האמבטיה. 'מי עשה לי פסיעות?' היתה שואלת אחרי שעברה עם סמרטוט לח על הרצפה ואנחנו, חסרי כנפיים שכמונו, לא יכולנו לרחף בין החדרים בלי לגעת ברגלינו ברצפה ועשינו 'לה' פסיעות.

'אל תאכלו לי מהמרק, בישלתי לכל השבוע, אין טבחים פה', הייתה גוערת בנו כשעמדנו לידה מחכים לירקות המבושלים שייצאו ממרק העוף שהתבשל, מסכן, למוות, בסיר לחץ. אחזת אימה הייתי בטוחה שהנה כל

מרחבי הקיבוץ / גורדון קמרון

לקראת ט"ו בשבט מצורפות תמונות מהגינה של דויד ותרצה לובל

עץ התות ללא עליו

פריחה בקיבוץ

ברכיטסון הסלעים

הורים ערים / קהילה ערה

אנו מזמינים אתכם לערב הכרות עם פעילות סיירת הורים הזורע ולהרצאה מרתקת של פרופ' אבי אביטל על מנגנוני ההשפעה של סמים על המוח.

ההרצאה תתקד בסם המריחואנה על זניו והרטאלין ועל משמעות השימוש בהם ע"י בני נוער במיוחד.

ב-18.2.14 בשעה 20:30 במועדון

הורי הנעורים, הורי חברת היולדים וכל מי שמעוניין או אדעת, כולם מוזמנים...

מקווים לראותכם

בשם צוות הסיירת

שרה מענית ואורית אבריאל

ההישג המזהיר של עמוס בן חורין בן הזורע / יבל ברקאי

בסוף השבוע האחרון השתתף בן הזורע, עמוס בן חורין (68) מקבוצת 'צבר', החי שנים רבות בלונג איילנד בניו יורק, בתחרות חצי 'איירון מן' (איש ברזל) שהתקיימה באילת. הוא זכה במקום הראשון בקטגוריית הגילאים שלו, בתוצאה של 8 שעות.

ליוו אותו בעידוד בועז רפאלי (קנדה), ידידו הטוב לקבוצת 'צבר' ואחיו יוחאי רפאלי (הזורע). כל השלושה בעברם 'מורעלי' סירת גולני.

בועז רפאלי מספר: "חצי 'איירון מן' מתחיל ב-1,8 ק"מ שחיה, עובר ל-90 ק"מ אופנים ומסיים ב-21 ק"מ ריצה. עמוס מתאמן חזק מאוד בניו יורק ומשתתף בהרבה תחרויות. באילת השתתף לפני 7 שנים, ב'איירון מן' המלא, כמו כן השתתף במרתון טבריה והיה גם פעם אחת ב'סובב עמק' של שי חזן".

הוא נשוי עוד לרובין?

"בוודאי ויש להם 3 ילדים. התאומים בני 37 ובת בת 30. יש להם 3 נכדות".

במה הוא עוסק?

"מייבא פרחים ממרכז אמריקה ומשווק לחנויות פרחים".

בועז, מה אתך בקטע הזה של נכדים?

"בן שלי מתחתן עוד חודש ועוד השנה אני מאמין שיהיה לי נכד"

למכירה, דירה חדשה עם נוף לים

בדיחת השבוע / ספי מנור-פלג

עצות של עץ

- . תעמדו זקוף
- . תשתו הרבה מים
- . תפרגנו לאחרים עם הצל שלכם
- . תהיו מחוברים לשורשים שלכם
- . תהנו מהנוף
- . תתחברו ליופי הטבעי שלכם

ט"ו בשבט שמח לכולם

שמעתי שלימודי פסי-כו-לוג-יה זו הצעקה האחרונה

*** תודה מיוחדת לטובה חגי על העזרה ושליחת הבדיחות

להמיס במיקרוגל ולערבב עד שהשוקולד נמס לאחר מכן להוציא את העוגה מהמקפיא ולצפות אותה בזריזות כי השוקולד נקרש מאוד מהר.

לקישוט אפשר להזליף פסים דקים של שוקולד מריר (שורה או שתיים יספיקו) ומסביב לפזר שברים של עוגיות (8 עוגיות בערך). מומלץ לשמור כמה שעות במקפיא לפני ההגשה.

בתיאבון!

לי זה יצא טעים

עוגת אוריאו / הביאה לדפוס, יעל טיקטין תחתית:

- 2 חבילות אוראו (32 עוגיות) טחונות גס
- 100 גרם חמאה מומסת

אופן ההכנה

- לערבב יחד וליצור שכבה אחידה המלצה שלי לא לדחוס יותר מידי
- להכניס להקפאה בזמן הכנת הקרם
- *לטחון את העוגיות ללא הקרם נשתמש בו אחר כך

קרם:

- 2 שמנת מתוקה
- 3/4 כוס סוכר
- חצי אנסטנט פודינג וניל

אופן ההכנה

- להקציף עד לקבלת קרם יציב
- לקפל פנימה 500 גרם גבינה לבנה 9% או 5% ו-250 גרם גבינת שמנת
- לקפל פנימה את קרם העוגיות ששמנו בצד. כדאי להמיס אותו כמה שניות במיקרוגל
- למי שאוהב/ת חתיכות אוראו גם בקרם, ניתן לשבור כ-16 עוגיות (חבילה 1) ולקפל פנימה
- לאחר מכן להוציא את התחתית מהמקפיא ולשפוך את הקרם בצורה אחידה. יוצא הרבה קרם לכן כדאי להשתמש בשקף אם אין אז אולי כדאי להשתמש בתבנית גדולה יותר
- להכניס למקפיא עד להכנת הציפוי

ציפוי:

- חצי כוס שמנת מתוקה
- 100 גרם שוקולד לבן
- (אפשר לשנות את הכמויות כדי לקבל ציפוי עבה יותר)

אופן ההכנה

תרבות רבות וכל השאר.....

שבת	3.2	בשעה 10:00	נפגש בדשא של בריכת השחייה לנטיעות ט"ו בשבט
חמישי	8.2	בשעה 20:00	במועדון לחבר - הרצאה בנושא: הגליל בין המרד הגדול למרד בר כוכבא.
שישי	9.2	בשעה 21:00	פגישה עם שרון גלזברג - "אומנות בקהילה"
שבת	10.2	טיול 3 פסגות לכל המשפחה	
שישי	23.2	מופע גיבעטרון עם ירדנה ארזי באולם (מופע בתשלום)	
שלישי	27.2	פורים ילדים	
חמישי	1.3	פורים מרחבים	
שישי	9.3	פורים מבוגרים	
שבת	10.3	פתיחת תערוכתה של שרון גלזברג במוזיאון וילפריד	
שישי	16.3	אורות בוואדי	

תחפושות ילדים - גם השנה לוקחות על עצמן, הדר פרייס ונועה שתיל - "שוק קח תן" של תחפושות ילדים. כל מי שיש לו תחפושות ילדים שאין לו שימוש בהן, מוזמן להביא על מנת שנוכל ליצור מאגר תחפושות לשימוש הכלל.

אורות בוואדי - אנו בעיצומן של ההכנות לאורות בוואדי. כל מי שמעוניין לקחת חלק מוזמן לפנות למורן סולומון ואורי חץ שמרכזים את הצוות.

פסח - דוהר אלינו בצעדי ענק, ועדיין אין מספיק חברים שמוכנים לקחת חלק. אשמח מאוד על כל חבר / חברה שיצטרפו לפרוייקט ליל הסדר.

תרבות - אמון של אמידה נאצרת...

שבת שלום
איריס רפאלי

מילה טובה / דבורה כדיר

לנירית פלד,
כבר בעבר כשנפגשתי עם ניירית מדי פעם בגן הצב השבתי שהיא גננת מצויינת: זורמת, חמה, שמה גם גבולות בלי לפחד, נחמדה, ועניינית עם ההורים והצוות.

השנה יש לה פרוייקט מקסים לכבוד 70 שנה למדינה. עם הילדים היא חוגגת ימיי הולדת לבני ה-70 (מה לעשות, הגעתי) ו"מנצלת" את

ההזדמנות שהילדים ישמעו על איך היה פעם, מה לא היה לילדים ויש היום (שתי קוביות שוקולד בשבוע...), הלינה המשותפת ועוד. פרח ותודה לנירית!

ט"ו בשבט - גדעון אמיר מספר

לרגל חג ט"ו בשבט שחלף לא מזמן אנחנו מביאים כאן סיפור מתוך החוברת הנפלאה שכבר הוזכרה כאן לא פעם "בין רצועת המגבת לנחל פוריר" החוברת אוספת סיפורי המקום מהשנים הראשונות והוגשה לחברים כשי לרגל הנושא המשותף בחברת הילדים - "הקיבוץ". החוברת יצאה לאור בשנת 1986, את הסיפורים אספה: רוני כוכבי, אייר: דניאל לוי, הדפיסה: מערכת בשער

1967 / צוות הארכיון

היינו בגן. קבלנו שתילים בעציצים קטנים, לימדו אותנו על ט"ו בשבט, למדנו שירים יפים ושמענו סיפורים. נתנו לנו נייר קרפ, שהיה אז נדיר ויקר מאוד, כדי שנקטט את העציץ "שלנו". עבדנו קשה: ציירנו וקישטנו את העציץ וממש נקשרנו אליו. הדבקנו על העציץ כל מה שיכולנו כדי שיהיה הכי יפה. בא הבוקר, לבשנו בגדי חג ויצאנו לתהלוכת ט"ו בשבט. שרנו "כל אחד עם שתיל ביד", ו"כך הולכים השותלים". רק פרט אחד לא סיפרו לנו: שאת השתיל מוציאים מן העציץ ושותלים אותו באדמה... הגעתו לאזור השתילה, באזור בית ווילר (מתפרת הטריקו והמסרגה). ואני עם השתיל היפה, הנהדר הכי מקושט שלי, שומע הוראה להוציא את השתיל מן העציץ ולנטוע... זה היה בהחלט מרגיז: את השתיל שלי? וכל כך רחוק מבית הילדים שלי? אני לא מסכים! פרצתי בבכי ולא הבנתי למה לוקחים ממני את השתיל שלי, עליו עבדתי כל כך הרבה?

אחרי כן כשכבר נרגעתי מכעסי, התנחמתי בעובדה שיכולתי לבוא לשתיל שלי. כל אחד ידע בדיוק איזה שתיל שלו והיה משקה אותו ודואג לו, מעשב ומטפל בו. באביב העמקנו את הגומות לקראת הקיץ וההשקיה. העצים שלא נעקרו עם השנים עדין עומדים שם...

10 שאלות ותשובות עם יותם דינור

גיל: 47 (לפני שבוע).

מצב משפחתי: נשוי + 4

בסדר מופתי - בן, בת, בן בת.

מקצוע: איש חינוך -

מורה לתנועה בגיל הרך ומטפל בילדים ונוער עם בעיות קשב וריכוז ובעיות התנהגות.

1 מה הזיכרון הראשון שלך?

זיכרון ספונטני, סוג של "שקופית": אני כמעט בן שלוש. זוכר שירדנו למקלט במלחמת יום כיפור. זכרון עמום של לחץ מסביב, בכי, פחד. זיכרון עיקרי כבר יותר ברור, אותו חוויתי לאורך טווח זמן: לגננת שלי היה כלב ענק שהיה יותר גדול ממני. אהבתי אותו מאוד והיו לי הרבה שעות משחק איתו.

2 מה הדבר האחרון שחיפשת ב"גוגל"?

NFL.com. היום (נכתב ב-21.1) נערכים שני הגמרים האזוריים בליגת הפוטבול האמריקאית. חיפשתי רקע לקראת המשחקים שיערכו. את הסיבה לחיפוש תמצאו בשאלה הבאה...

3 מהו התחביב הכי משמעותי שלך כיום?

אני חובב ספורט מאז ילדותי. משהו פיקנטי: הייתי כתב הספורט הראשון של רדיו צפון, בשנים 98-1997. כיום אני חובב יותר מכול פוטבול אמריקאי ויש לי קבוצת ווטסאפ בשם NFL.com, בה אני כותב טור קבוע בכל יום שני בבוקר - סיכום המחזור, קישורים לסרטונים, ומידע כללי על הליגה המרתקת הזו. האם אתה גם עוסק בספורט או רק צופה פאסיבי? אני רוכב להנאתי על אופני שטח.

4 מהו החטא הקטן שלך (ה"גילטי-פלז'ר")?

[ביקשתי - רק לא שוקולד...]. הפוך על הפוך - אני מתנזר כבר 4 שנים משוקולד, גלידות ועוגות. כיום החטא הקטן שלי הוא כוסיית קוניאק בערב, מול משחק פוטבול או משהו אחר בטלוויזיה. [מוסיף לשאלתי - אל תדאג, זה כבר בפיג'מה ולא נוהג אחרי זה...]. האם עיריית שותפה לחטא? עיריית מסתפקת בקוניאק ביצים.

5 אם היו נותנים לך שעה - היכן בעולם היית הכי רוצה להיות?

בהרבה מקומות הייתי רוצה להיות אבל אסתפק הפעם בשניים (בלבד: 1) בתוך מכונית מרוצים בתחרות של פורמולה 1; (2) להיות "זבוב על הקיר" בכול מיני מקומות שסקרן לשמוע מה אומרים שם עליי או בכלל. למשל על כוס קפה בשולחן מסויים בחדר האוכל... או להבדיל - בג'נין.

6 מהו הפיספוס שלך?

ב-1996 ניצבתי בפני צומת החלטות דרמטי: מצד אחד ניצבה עירית שהודיעה לי לאחר שנה וחצי שלנו ביחד בארצות הברית שהיא חוזרת ארצה... מצד שני ניסה הבוס שלי לפתות אותי להישאר לעבוד אצלו ובתמורה לכך יעלה את משכורתו בצורה משמעותית וכמו כן ייתן לי חופשה בתשלום עם כרטיס הלוך וחזור לאולימפיאדה באטלנטה. ואני, חובב ספורט מושבע. אז לא פספסתי את עירית, ממש לא, אבל נשארתי עם טעם קל של החמצה...

7 משהו שאתה שואף להגשים בעתיד?

לפתח את העסק המקצועי שלי - להוסיף סדנאות העשרה לגננות, לתת הרצאות בבתי ספר וכדומה. ובמישור המשפחתי - לבלות כמה שיותר בחופשות משפחתיות.

8 ספר משהו שלא יודעים עליך.

התחלתי את כיתה א' בגיל 5 וחצי כי הייתי צריך להשלים את הכיתה של השנתון מעלי... סיימתי בקושי 12 שנות לימוד (במגמה המקצועית במכונאות רכב), ולהפתעת כולם התקבלתי לקורס טייס. אבל מעולם לא הייתי טייס.

9 תכונה אחת בך שהיית שמח להיפרד ממנה.

אין יום שלא אומרים לי "למה אתה צועק"? אני לא צועק. אני מדבר בקול רם. הלואי שהייתי יודע להוריד כמה דציבלים. [איך אמר חיזקי (טל פרידמן) בתפקיד מדריך טבע ב"ארץ נהדרת"? "דבר חלש"].

10 משהו שמפריע לך ומשהו שאתה אוהב בהזרוע?

מפריע: מפריע: היום כבר פחות מפריע לי כי פחות נזקק לסידור הרכב, אבל לאורך שנים רבות, אם יש דבר שהטריף אותי, זה מצב ניקיון צי הרכב [יותר נכון - אי הניקיון]. לפני שבוע נסעתי בנסיעה משפחתית והיה לי ברור שעליי לקחת את הרכב לפחות חצי שעה מוקדם יותר כדי להשקיע בניקיון הרכב, שיהיה נעים לשבת בתוכו. **אוהב:** אני אוהב את המיקום של הזרוע בתוך הטבע - נחל שזורם בתוך הקבוץ, חורשות מסביב ועוד. זהו אזור שנפלא לי ללכת בו ברגל ולנסוע במרחביו באופני שטח. [על כך כבר נשאלו בעבר המייסדים: איך מצאתם פארק כזה להקים בתוכו את הקבוץ?].

תודה ליוותם על גילוי הלב והנכונות לחשוף בפני כולנו מעט מעצמו.

להתראות בעיתון הבא עם "גיבור" או "גיבורה" נוספים שמוכנים לחשוף בפנינו מעט מרחשי, הרהורי וסודות ליבם. ובינתיים, תחשבו מה אתם הייתם עונים.

ראיין: דני נהב